

РЕШЕНИЕ

№ 6032

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6748** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Баева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Заместник-председателя на Комисия за финансов надзор, срещу Решение № 2773/12.06.2023 година, постановено по НАХД № 13349/2022 година по описа на Районен съд - София.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че въззивният съд не е изложил ясни мотиви. Отделно от това твърди, че въззивният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление е описано нарушението по начин, даващ възможност нарушителят да разбере какво е извършил. Твърди, че И. е допуснал представляването от него дружество “Кепитъл инвест” ЕАД да придобие активи на договорен фонд “Т. Консервативен фонд”, управляван от УД “Тексим Асет Менижмант” АД, свързано лице с ПОАД “ЦКБ-Сила” АД на стойност 79 540,16 лева. Твърди, че случаят не е маловажен. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение в частта. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В условията на

евентуалност прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. В писмено становище от 06.10.2023 година излага подробните си съображения.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба. Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Производството пред Районен съд - София е образувано по жалбата на М. П. И. от [населено място], срещу Наказателно постановление № Р-10-215/21.09.2022 година на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, с което е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 000 лева, на основание чл. 351, т. 3, вр. чл. 177, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване затова, че на 30.12.2021 година, в качеството си на изпълнителен директор на „Кепитал Инвест“ ЕАД, заедно с В. Б. Б., е закупил дялове от ДФ „Т. Консервативен фонд“.

С Решение № 2773/12.06.2023 година, постановено по НАХД № 13349/2022 година по описа на Районен съд – София, наказателното постановление е отменено. За да постанови този резултат въззивният съд е приел за установено от фактическа страна, че на 23.12.2021 година М. И., изпълнителен директор на „Кепитал Инвест“ АД, заедно с В. Б. Б., е подписал нареждане № 35309023248 за покупка на 1080 броя дяла на обща стойност 79 540,16 лева от ДФ „Т. Консервативен Фонд“. Приел е, че сделката е сключена на 23.12.2021 година, 17,19,53 часа, с дата на окончателното прехвърляне на средства по разплащателните сметки на участниците в платежния процес (сетълмент) 30.12.2023 година. Приел е, че дружествата са свързани лица. Приел е от правна страна, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като деянието не е описано по начин, даващ възможност на нарушителя да разбере в какво е обвинен, респ. за какво е наказан. Въззивният съд е приел, че И. е наказан за това, че „е извършил“ и „допуснал“ покупка на акции, като допустителството е въведено за първи път с наказателното постановление.

Настоящият състав споделя изводите на въззивния съд.

С разпоредбата на чл. 351, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване се ангажира отговорността на лица, извършители или допуснали извършването на нарушението по чл. 177, ал. 2, ал. 2 от същия, а именно придобиване на активи на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване и на фонд за извършване на плащания от свързани с пенсионноосигурителното дружество лица.

Наказуеми са както извършителите, така и лицата, допуснали извършването на нарушението. Извършителят участва в извършване на нарушението, ар. чл. 20, ал. 2 от Наказателния кодекс, вр. чл. 11 от ЗАНН. Участието може да е чрез действие или бездействие. Допустителят допуска извършването на нарушение от друго лице.

Извършва се чрез бездействие. Лицето бездейства, макар че има възможност да попречи на извършителя на нарушението. При допустителството има причинна връзка между деянието на допустителя и извършването/довършването на допуснатото престъпление. Поведението на допустителя улеснява извършването на допуснатото престъпление.

В конкретния случай административнонаказващият орган е наказал М. П. И. и като извършител и като допустител. Органът е употребил изрази за различни форми на участие в дейността по извършване на нарушението, с което е внесъл неяснота дали наказаното лице е извършило конкретни действия или чрез бездействието си е дал възможност на някой друг да ги извърши.

Отделно от това съдът намира, че деянието е извършено на 23.12.2021 година, когато И. е наредил закупуване на ценните книги, а не на 30.12.2021 година, когато средствата окончателно са прехвърлени в разплащателната сметка на фонда. Това е така, защото с нареждането на покупката лицето е заявило желанието си да придобие активи и е възложило на обслужващата банка фактическото прехвърляне на средствата. Именно това е датата на извършване на нарушението, наказуемо по чл. 351, ал. 1, вр. чл. 177, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване. Постъпването на сумата има значение за търговските отношения между страните.

С оглед на горното съдът намира, че проверяваното решение следва да се остави в сила.

Жалбоподателят не е претендирал присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

За прецизност на изложението следва да се посочи, че въззивният съд неправилно е формирал диспозитив за оставеното без уважение искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При негативен за страната, поискала разноски, резултат, отделен диспозитив не се дължи. Достатъчно е мотивиране на извода за присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2773/12.06.2023 година, постановено по адм.д. № 13349/2022 година по описа на Районен съд – София, с което е отменено Наказателно постановление № Р-10-215/21.09.2022 година на Заместник председателя на Комисията за финансов надзор.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

